

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-11-18

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10616>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΒΡΟΜΗΡΗΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ ἑλληνικά 8.
Ἐν τῷ ἔξωτῳ « » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. HOORMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΦΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἀντιθῆι εἰς τὴν ἐγ-
κρίσιν καὶ ἐκλογὴν τῶν Κυπρίων τὸ μέτρον
ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον ἠδύνατο οὐσιωδῶς νὰ
ἐπιδράσῃ εἰς τὴν βελτιώσιν τῆς θέσεώς των,
ἢ ὅπερ κατεπειγόντως δεόν νὰ τεθῆ πρώ-
τον καὶ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα εἰς ἐν-
εργεσίαν, σύμπαντες οἱ Κύπριοι ὁμοφώνως
καὶ ἀδιστακτικῶς ἔπρεπε ν' ἀπαιτήσωσι
τὴν σύστασιν τῆς Γεωργικῆς
Τραπεζῆς. Ἡ ἔλλειψις τοῦ εὐεργετι-
κοῦ καὶ σωτηρίου δια τὴν νῆσόν μας κα-
ταστήματος τούτου, εἶνε τὸ μόνον αἴτιον
καὶ ἡ πηγή τῶν πλείστων καὶ τῶν μεγα-
λειτέρων δυστυχημάτων τῶν γεωργῶν
πρώτον καὶ συνεπῶς ὅλων τῶν ἄλλων τά-
ξεων.

Αἱ μᾶλλον βαθεῖαι καὶ θανατηφόροι
πληγαὶ τῶν γεωργῶν εἶνε, ἐκτός τῶν ἐκ
τῆς φύσεως προερχομένων, ἡ ἔλλειψις κα-
λῆς καὶ ἐπαρκούς καλλιέργειας μικρὰ ἀ-
πόδοσις καὶ κακὴ ποιότης τῶν προϊόντων
καὶ ἡ ἐκ τούτου καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς
προώρου πωλήσεως μικρὰ τούτων ἀξία, ἥ-
τις οὐδόλως ἀνταρτεῖ τοὺς κόπους καὶ
μογῆους τοῦ γεωργοῦ.

Ὁ γεωργὸς δὲν ἀγνοεῖ τοὺς στοιχειω-
δεστάτους τοῦλάχιστον κανόνας τῆς καλ-
λιέργειας. Ὅτι δηλαδή καὶ πρὸ τῆς σπο-
ρᾶς ὁ ἀγρὸς δεόν νὰ ἀροτριᾶται καλῶς καὶ
νὰ λιπαίνεται διὰ κόπρου πρὸς ἐνίσχυσιν
τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως καὶ μετὰ τὴν
σπορὰν δεόν νὰ καθαρίζεται τὸ σπαρτὸν
ἀπὸ τὰ παράσιτα καὶ τὰς ἀκάνθας κλ.
Δὲν ἀγνοεῖ ταῦτα, πλὴν δὲν τῷ παρέχεται
καιρὸς νὰ τὰ κάμῃ. Αἰσθανόμενος ἐπὶ τῆς
ράχειός του τὸ ἐπαχθὲς τοῦ χρέους καὶ
τῶν διπλασίων τόκων τὸ βάρος καὶ ποθῶν
ν' ἀπαλλαγθῆ τούτου, σπειρεῖ ἐν μέγα πο-
σὸν γαιῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ κάμῃ πρᾶγμα
πολὺ καλὸν, ἐάν λάβῃ καὶ τιμὴν ν' ἀπαλλαγθῆ
τοῦ χρέους, οὕτω δὲ, οὔτε περὶ καλῆς καὶ
ἐπιμεμελημένης ἀροτριάσεως δύναται νὰ
σκεφθῆ οὔτε περὶ λιπάνσεως. Σχίζει τὴν
γῆν κατὰ σχισμάδας ἀπεχούσας ἀλλήλων
δύο σπιθαμάς, καὶ βαθείας τεσσάρων μόλις
δακτύλων, διότι βιάζεται νὰ προφθάσῃ ὅλα
καὶ νὰ ἐργασθῆ καὶ εἰς ἄλλους συγχωρίτας
του εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ὑποχρεώσεις ἢ
διὰ νὰ λάβῃ ἡμερομίσθιον, σκεπάζει οὕτω
τὸν πεπυκνωμένον σπόρον καὶ τρέχει, τρέ-
χει καὶ εἰς τὸ ἄλλο χωράφι καὶ οὕτω κα-

θεῖται, νὰ τὰ βάλῃ ὅλα καὶ τὰ βάλῃ ἐνῶ
ἀκόμη ἴστανται μέσα ὄρθιαι αἱ ἐκ τοῦ θε-
ρισμοῦ ἐναπομείνανται καλάμαι. Τί νὰ κά-
μῃ; βιάζεται νὰ βάλῃ ὅσον τὸ δυνατόν
πολλὰ διὰ νὰ κάμῃ πολλὰ, ὥστε μὴ ὅσα
καὶ ἂν λάβῃ ὁ δανειστὴς του τοκογλύφος
νὰ μείνωσι καὶ εἰς αὐτὸν πρὸς συντήρησιν
του. Περὶ λιπάνσεως πῶς εἶνε δυνατόν νὰ
σκεφθῆ, ἀφοῦ μόλις ἔχει τὸν σπόρον καὶ
τοῦτο ἐλέω τοῦ δανειστοῦ του;

Ἴδου λοιπὸν τὸ πρῶτον καὶ θεμελιώδες
κακὸν τοῦ ὁποίου αἰτία εἶνε ὁ ἐπισπειδῶν
τοκογλύφος δανειστὴς, τοῦ ὁποίου τὰ νύχια
κάμνουν τὴν κεφαλὴν τοῦ γεωργοῦ ἀνίκα-
νον καθ' ὁλοκληρίαν νὰ σκεφθῆ τὸ συμφε-
ρώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ ἄγκιστρα
δὲν ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀ-
παλλαγθῆ καὶ ἀρπάξῃ ὅτι τύχη ὡς ἄν-
θρωπος συρόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ δευτέρον, τὸ ὅτι πωλεῖ τὸ προϊόν του
ὁ γεωργὸς εἰς τιμὴν ὀλεθρίαν δι' αὐτὸν, τίς
ἄλλος πταίει εἰμὴ πάλιν ὁ τοκογλύφος δα-
νειστὴς του, ὅστις παραδοκῆ τὴν ἐποχὴν
τῶν ἀλωνίων ἵνα παραστῆ, πρὶν ἐπι ἀπο-
θηκευθῆ τὸ προϊόν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα
εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς τρεχούσης τιμῆς
κατὰ 2 καὶ 3 γρόσια; Καὶ ἐάν ἀκόμη δὲν
παραστῆ ὁ δανειστὴς, ὁ γεωργὸς πάλιν, οὐ-
χὶ διὰ ν' ἀπαλλαγθῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δυ-
σαρεστήσῃ τὸν μόνον ἄνθρωπον, ἀπὸ τοῦ
ὁποίου ἐλπίζει χρηματικὴν βοήθειαν ἐν ἀ-
νάγκῃ, ἀναγκάζεται ἀμέσως νὰ ἐκποιήσῃ
τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προϊόντος του κατὰ
τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν, πάντοτε μικράν,
διὰ νὰ φανῆ ὡς ἀξιόχρεως εἰς τὸν δανει-
στὴν του, ὅστις ἐπὶ ἀδρῶ τόκῳ καὶ μεγά-
λῳ ὠφελείᾳ διακινδυνεύει, λέγει τὸ
χρῆμά του δανειζὼν αὐτὸν ἄνευ ἐγγυήσεως.
Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπέφερε καὶ τὴν τῶν
κτημάτων μεγάλην ὑποτίμησιν, διότι ἕκα-
στος ἔχων τὸν μ. π. ε. λ. ἄν του δὲν ἀποφα-
σιζοῖ νὰ ἐπιφορτισθῆ καὶ ἕτερον.

Ἄλλὰ ταῦτα πάντα βεβαίως δὲν θὰ
συνέβαινον, ἐάν ὁ γεωργὸς δὲν εἶχε τὴν κα-
κὴν αὐτὴν σφύραν τύπτουσαν ἀδιακόπως
τὴν κεφαλὴν του. Ἐάν ὑπῆρχεν ἡ προστα-
τευτικὴ Τράπεζα καὶ ἐδανείζετο παρ' αὐ-
τῆς ἐπὶ μικρῷ τόκῳ καὶ παρατεταμένη δι-
ορία πληρωμῆς, καὶ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ
προϊόντος του θὰ ἔμεριμνα, καλλιεργῶν καὶ
περιποιούμενος καλλίτερον τὰς γαίας καὶ
τὰς ἀμπέλους του, καὶ τὸ προϊόν του θὰ
ἠδύνατο νὰ ἀποθηκεύσῃ διὰ νὰ τὸ ἐξοδεύ-

σῆ κατόπιν εἰς συμφερωτέραν τιμὴν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν, τὸ μόνον, τὸ ἀμέ-
σως ἐπεῖγον πρὸς διάσωσιν τῶν γεωργῶν
ἀπὸ τῆς κατατροφῆς εἶνε ἡ σύστασις τῆς
Γεωργικῆς Τραπεζῆς, ἣν πρέπει ὁμοφώνως
νὰ ἐπιδιώξωμεν πάντες ἀντὶ πάσης θυσίας,
διότι πάντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θὰ ὠφε-
ληθῶμεν. Ἡ ἐνστασις τινῶν, ἣτις ὑποκώ-
φως ἀκούεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ διακωνι-
σθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀκριδικὸς
φόρος, ἀπένατι τοῦ μεγάλου προσγενηστο-
μένου καλοῦ, εἶνε ἐνστασις παιδαριώδης καὶ
δυναμένη νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀποκύημα κεφα-
λῆς, μὴ δυναμένης νὰ ἐννοήσῃ ποῖον τὸ ἀ-
ληθὲς συμφέρον.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ. (συνέχεια καὶ τέλος).

Ὁ αὐτοκράτωρ ὀδηγήσας ἐν τῷ ναυῷ τὴν βασίλισσάν μας
εἰς τὴν θέσιν τῆς, κατέλαβε τὴν ἰδιάνην αὐτῆς ἐπὶ κεφαλῆς
τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων καὶ μέχρι τοῦ πέρας τῆς τελετῆς
ἐπὶ μίαν ὄλην ὥραν ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ξίφους του καὶ ἀτε-
νῶς ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἱερὸν δὲν ἐκινήθη, εἰμὴ μόνον τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν μετὰ τὴν τελετὴν ἠσπίασθη τὴν ἀδελφὴν
του. «Τὴν στιγμὴν ἐκείνην—γράφει ἡ Ἄκροπολις—
μᾶς ἐνεθύμησε τὸν Ἐκτωρα, ἀποθέμενον τὸ κράνος του
ὅπως ἀσπασθῆ τὸ τέκνον του.» Ἡ νύμφη, ἐν τῇ παλλεῦ-
κῳ καὶ ἀπεριγράπτῳ παλλακισθησίας αἰσθητῇ της προβαίνει
ἐρειδόμενη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ νυμφίου της ὀρθῶς θε-
ωμένη καὶ στερεῶ τῷ ποδὶ βαδίζουσα.

Αἱ μεγαλοπρέπειαι ὅλαι, αἱ χρυσοῦρανοι καὶ ἀργυροῦ-
ρανοι στολαί, τὰ ἀπειρα παράσημα, αἱ ἀρχαὶ πολιτικαὶ
καὶ στρατιωτικαὶ κατέχουν ἐναρμονίως τὰς καταλήλους ἐν
τῷ ναυῷ θέσεις των. Ἀφ' ἐνός ταῦτα ἀφ' ἑτέρου αἱ μεγα-
λοπρεπεῖς καὶ χρυσοποικίλοι τῶν ἱεραρχῶν στολαὶ καὶ ἱερὰ
ἄμματα, καὶ ἐν τῷ κέντρῳ αἱ βασιλικά μεγαλειότητες, πα-
ρίστων θέαμα μὴ περιγραφόμενον.

Ἡ αὐτοκράτειρα μήτηρ τῆς νύμφης καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν
προέβησαν πρὸς τοὺς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἱσταμένους Κων-
σταντῖνον καὶ Σοφίαν, οὗς λαβόντες ἐκ τῶν χειρῶν, ὠδή-
γησαν ἐν συγκινήσει εἰς τὴν ἐξέδραν, ἐφ' ἧς ἵστατο ὁ Μη-
τροπολίτης μετὰ δύο διακόνων, ἀναλόγιον περιχρῶσον, ἐφ'
οὗ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ ἐκ τοῦ λίθου τοῦ Κανᾶ τράπεζα.
Ἡ τε αὐτοκράτειρα καὶ ὁ βασιλεὺς κατερχόμενοι τῆς ἐξέ-
δρας ἐδάκρουν. Ἀρχεται κατόπιν ἡ ἀκολουθία, ἀναγνωσκο-
μένων ἐρρυθμῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς τῶν ὑψηλῶν εὐχῶν ὑπὸ
τοῦ λίαν συγκεκινημένου Μητροπολίτου. Σιγῇ βαθυτάτῃ ἐ-
πεκρατεῖ ἐν τῷ ναυῷ. Μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν δακτυλίων
ἀνήλθεν ἡ βασίλισσα μετὰ τὴν ἐθνικὴν στολὴν της, καὶ δακρύου-
σα ἐκ χαρᾶς, ἀνῆλθαξεν ἐναλλάξ τρίς τοὺς δακτυλίους.
Ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, λαμβάνει ὁ Μητροπολίτης ἀντὶ
τῶν συνήθων ἐξ ἀνθέων στεφάνων δύο περικαλλῆ ἐκ χρυ-
σοῦ στέμματα, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἐθίζεται, εὐλογεῖ αὐτὰ καὶ
τὰ δίδει εἰς ἀσπασμὸν εἰς τοὺς δύο νυμφίους. Τὴν στιγμὴν
ἐκείνην ἀνήλθον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος τῆς
Πρωσίας, ὁ Τσαρβεῖτις, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐ-
αλλίας καὶ οἱ βασιλῆαδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος ἀμε-
σοὶ παράνυμφοι. Κατὰ πρῶτον ὁ Τσαρβεῖτις καὶ ὁ πρίγκηψ
Ἑρρίκος τῆς Πρωσίας πλησιάζουσι καὶ ἐμπηγνύτες εἰς
τὰ στέφανα ἀργυρᾶς περόνας, τὰ συκρατοῦσιν ἄνωθεν τῶν
κεφαλῶν τῶν νυμφῶν. Κατόπιν ἀντικατεστήθησαν οὗτοι δι,
ἄλλων δύο καὶ κατόπιν διὰ τῶν ἄλλων. Ἡ ἐναλλαγή
αὕτη συνέβη ἐξάκις, καὶ ἦν ὥραϊον τὸ θέαμα τῆς ἀντικα-
ταστάσεως. Οἱ ἀντικαθιστάμενοι ὑπεχώρουν πρὸς τὰ ἄκρῳ

δύναμις και οι αντικαταστάται ἐκκλητικὸν τὴν θέσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνος τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ Σοφίαν, τριῶ ἐκκλησιάρχῃν, τριῶ ἐκκλησιαστικῶν ὁ Μητροπολίτης τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Σοφίαν. Εἶτα ἐκκοινωνήσαν ἀμειψότερος τῶν ἀρχαίων μυστηρίων, καὶ κατόπιν ἀντιμεψύχοντες τοῦ χροῦ χροῖως καὶ ἐν θρησκευτικῶν εἰσαγγὴ τὸ « Πηλὴ γέροντα » ἤρξαστο ὁ συμβολικὸς χροῦ καὶ ἡ περὶ τὸ Εὐαγγελικὸν περιδύχασιν τῶν νομῶν. Προηγούμενος εἰς τοῦ δυνάμει μετὰ τῶν δικηστρικῶν κατόπιν ὁ Μητροπολίτης, εἶτα εἰς νομῶν κρατοῦμενος ἀπο τῶν χειρῶν. Ὁποῖον τούτων ἤρξατο ὁ Τραπέζης καὶ ὁ πρίγκιψ Ἐρρίκος (ἀδελφὸς τῆς νόμης) ὑποδραστηζόντες τὰ στέφανα, ἐνῶ ἡ βασίλισσα Σούτσου μετὰ δύο κυρίων τῆς τιμῆς τῆς Αυτοκρατορίας Φρειδερίκου ὑπεδύσταζον τὴν μικροτάτην ἀρχὴν τὸ εὐθὺς τῆς νόμης. Ὁ συμβολικὸς αὐτὸς χροῦ, ἐν τούτων τῶν ὕψος περιπέλειων, βραβεῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποιήσαν εἰς πικύτας καὶ εἶτα εἰς τοὺς περιστάμενους ξένους. Ἡ τελευταῖα ἐλήγη διὰ τῆς περὶ τοῦ χροῦ ψαλλείας Ὀρθόδοξης Ἀμερυσιατικῆς δοξολογίας. Ὁ γάμος ἐπὶλογηθῆ, τὸ μυστήριον συνετελέσθη, οἱ νεόνυμφοι ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν τοῦ Μητροπολίτου. Ὁ βασιλεὺς προσερχόμενος ἀσπάζεται τὴν Σοφίαν καὶ τὸν υἱὸν τοῦ, ἡ αυτοκράτειρα θακρύνουσα τοὺς εὐλογοῦ ἀσπάζομένη καὶ ὁ αυτοκράτωρ περιπτυσσόμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ τὴν κατακλύσεται διὰ τρυφερότητας ἀσπάζων. Εἶτα εἰς λοιποὶ ἡγεμόνες συγχάριον ἀσπάζονται τοὺς νεόνυμφους καὶ ὁ αυτοκράτωρ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τῆς μητρὸς τοῦ καὶ τὴν τῆς βασιλίσσης Ὀλγας. Οἱ ἡγεμόνες ἐξέρχονται ἐν πομπῇ καὶ ἡ συνοχὴν ὁ Διαδόχος ἐδύχων τὴν σύζυγον τοῦ διέρχεται, ζωηρότατα ζήτω ἀνηχοῦσιν εἰς τὴν ἀέρα.

Μετὰ τὴν ἐξίτην τῆς γαμήλιου πομπῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐτελέσθη ἐν τῇ μικρῇ ναυῖ τῶν ἀνακτορῶν ἡ κατὰ τὸ πρωτοσταυτικὸν δόγμα στέφισ τῶν νεόνυμφων, διαρκήσαντα περὶ τὰ 20 λεπτά. Τὰς νενομισμένους εὐχὰς καὶ λογύδιον γερμανιστῶν ἀπήγγειλεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Βασιλέως Πέτερσον. Εὐχὴν ἔπειτα ἀνέγνωτε καὶ ὁ πρωτοσταυτικὸς ἱερεὺς τῆς αυτοκρατορίας ὡς καὶ σύντομον λογύδιον.

Τὴν 3 καὶ 1)2 ἀκριβῶς μ. μ. ὁ διαδόχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πρίγκηπισσης Σοφίας ἐπὶ τεθρίπτου ἀμαξίης ἐξήλθον τῶν ἀνακτορῶν καὶ διήλθον διὰ τῆς πλατείης τοῦ Συντάγματος, ἐδοῦ Σταδίου, ἐδοῦ Αἰόλου καὶ Ἐρμού φθίσαντες εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Γεωργίου. Το πᾶνθος ἔσχεν εὐθὺ τὴν εὐκαιρίαν νὰ εἶδῃ τὴν λαοφιλή σύζυγον τοῦ Διαδόχου καὶ πάντων αἱ καρδίαι συνεκινήθησαν καὶ εὐχαὶ ἀκούσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀντηχῶσιν εἰς πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,

Τὸ « περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος » νομοσχέδιον, ἀρκετὰ ἠλλαιωμένον, πρόκειται νὰ τεθῆ καὶ πάλιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀναγράφομεν τοῦτο ἐνταῦθα ὅπως γένην γνωστὴ ἡ ἀλλοίωσις ἣν ὑπέστη.

Ἀνάγκης παρεκκλίνας ὅπως προληφθῇ ἡ τῶν κατοικίδιων ζῶων σκληρὰ καὶ ἀπρεπῆς μεταχειρίσις,

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχίας ὁ Μέγας Ἀρμοστής καὶ Ἀρχιστράτηγος τῆς Νήσου Κύπρου, τῇ γνώμῃ καὶ συνανέσει τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου φησὶται τὰς—

1. Ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ἡ λέξις « ζῶον » δηλοῖ εἰς ἐξῆς κτήνηον, ἵππον, φορβάδα, ἵππον ἐκτομίαν, ταύρον, βόυν, ἀγελάδα, δάκτυλον, μύσχο, μοσχάριον, ἡμίονον, ὄνον. (Εἰς τὸ παλαιὸν περιλαμβάνοντο καὶ τὰ ἐξῆς ζῶα, πρόβατον, κύνος, γάλας ἐκτομίας, χοῖρος ἐκατέρου γένους, αἶψ, κύνων, γαλῆ, ὄρνις, ἢ ἄλλα κατοικίδιον ζῶον).

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου πᾶς ὁ κωκομεταχειρίμενος ζῶον τι θεωρεῖται ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰ εἰκοσά σελήνια, (εἰς τὸ παλαιὸν ἐλέγεται, πᾶς ὁ ἀπηνῶς τυπτῶν, ὁ κωκοποιῶν, ὁ ὑπερμέτρως βιάζων εἰς ἀμαξήλασιν ἢ ἵπποισιν, ὁ κακῶς μεταχειριζόμενος ἢ ὁ βασανίζων ζῶον τι) θεωρεῖται ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 20 σελήνια. (Εἰς τὸ παλαιὸν, ὁ ἴσως, ἢ εἰς φυλάκισιν μὴ μικροτέραν τῶν 2 μηνῶν).

3. Ἡ λέξις « κωκομεταχειρίσις » ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνει τὰς ἀκολούθους πράξεις α). Τὸ βλάπτειν ζῶον τι πέραν τοῦ ὅτι θεωρεῖται λογικῶς ἀναγκαῖον ὅπως γίνῃ νόμιμος τούτου χρῆσις, β). Τὸ βιάζειν ζῶον τι νὰ φέρῃ βῆρος ἢ οὐρ φορτίον ἕως ἀνώτερον τῆς δυνάμεώς του, ἢ ἀπὸ ἐπιτελῶς ἐξανακλήθῃ, ἢ ὅταν εἴηε πράγματι χωλόν, ἢ κακῶς τραυματισθῇ ὑπὸ τῆς ἵπποσυρτῆς του, τοῦ φορτίου ἢ τῶν τῆς ἀμαξίης βυμάτων, γ). Τὸ λιμοκτονεῖν ζῶον τι ἢ ἀφῆναι αὐτὸ ἀνεὺς ὕδατος ἐπὶ πολὺν χρόνον. (Ταῦτα ἐλλείπονται ἐν τῷ παλαιῷ).

4. Πᾶς ὁ κακῶς ὁδῶς ἀκρατηριάζων ζῶον τι θεωρεῖται

ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ θέλει διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν ὑποκείσθαι εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαῖνουσαν τοὺς ἐξ μηνῶν. (Καὶ τούτο ἐλλείπει ἐκ τοῦ παλαιῷ).

5. Ἐὰν ὁ δικηστῶν παραβάσιν τινὰ τοῦ Νόμου τούτου ἤθελε προεξήγει ζῆμιάν ἢ βλάβην εἰς τι ζῶον, ἢ εἰς τι πρόσωπον ἢ περιουσίαν, πληρωσάτω, ἀποδεικνυμένης τῆς ἐνοχίας του, εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ζῶου (ἐὰν ἦε ἀλλοτρίον) ἢ εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ, ὡς ἀνω εἴρηται, ἤθελεν ὑποστῆ τὴν ζῆμιάν ἢ βλάβην, εἰς ἡχοματικὸν πένον, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς Α. 10, ἢθελε διατάξῃ τὸ Δικαστήριον ὡς ἀποζημιῶσιν. (Ὁμοίον τοῦ παλαιῷ).

Νοεῖται ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἡ ἐνεκία τῆς μὴ πληρωμῆς αὐτῆς ἀπὸ ἀλλοτρίων φυλάκισιν δὲν παρεκκλίνει οὐδ' ἐπηρεάζει εἰς τι τὴν τιμωρίαν, εἰς ἣν ὁ ὑπεβάλλεται ὁ τοιοῦτος παραβάτης διὰ τὸ εἶναι μεταχειρισθῆ κακῶς ἢ ἡρωτηρίασε τοιοῦτον ζῶον. (Ἐπίσης ὁμοίον).

Νοεῖται ἐπίσης ὅτι οὐδὲν εἰς ἕτοιμ διαλαμβάνει ὁ παρὼν Νόμος κωλύει τὴν κίνησιν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ τοιοῦτου παραβάτου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ τοῦ ποσῦ τῆς ζῆμιᾶς ἢ βλάβης εἰσπραχθῆ δὲν ἐκζητῆται δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου. (Τὸ αὐτὸ).

6. Πᾶν πᾶρᾶνον δυνάμει τῶν δικηστῶν τοῦ Νόμου τούτου δέον νὰ γίνῃται ἐντὸς ἐνὸς ἡμερησίου μῆκος ἀπὸ τῆς τοῦ αἵτιου τοῦ παραπάνου ἐγγράψεως. (Εἰς τὸ παλαιὸν προστίθεται καὶ τὸ ἐξῆς: πᾶσα δὲ παράβασις τοῦ παρόντος Νόμου θὰ συζητῆται καὶ θὰ ἀποφαθῆται ὑπ' αἰουδήποτε περικριματωμένου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αἵτιου δικηστῆ ἢ πρίγκηπισ).

7. Ὁ Νόμος οὗτος θέλει κληθῆ ὁ « περὶ τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος Νόμος τοῦ 1890. »

Νομίζομεν ὅτι μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας καὶ μετὰ τὰς εἰσέτι, ἂς δύνανται νὰ κάμωσιν εἰς βουλευταί, εἶνε ἀναγκαῖον πλέον νὰ φηρισθῇ τὸ νομοσχέδιον τούτο. Εὐρίσκειται τῇ ἀληθείᾳ πολλὰ καὶ ὁ θεατῆς πρὸ τσαύτης καὶ τοιαύτης ἀγριότητος ἀνθρώπων κατ' ἀλόγων ζῶων, ὥστε τῷ ἐπέργεται ἐξ ἀναγκαστικῆς ἢ ἐπιθυμίας νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς ῥάχως τῶν τοιοῦτων ζῶων ὅσα οἱ ἴδιοι ἀσυνειδήτως πράττουσι κατὰ τῶν δυστυχῶν ζῶων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ἀρχαίων τοῦ Πολιτικοῦ.

Ὀλίγον μακρὰν τοῦ χωρίου Πολιτικοῦ ὑπάρχει εἰς λόφος, τοῦ Προδρόμου ὀνομαζόμενος, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπῆρχε τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. Κάτωθεν τοῦ λόφου τούτου ὀλίγα βήματα εἰς ἀγρὸν τοῦ μοναστηρίου Ἀγ. Ἡρακλειδίου εὐρέθησαν οἱ τάφοι περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ εἰσοδος τῶν τάφων τούτων εἶνε λελαξυμένη λίαν ἐντέχνως, φέρει δὲ ἐπὶ ἐκδοσμένην διὰ λίθου τὴν ξυλίην κλεῖδα ἣν μεταχειρίζονται καὶ σήμερον ἐτι εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου. Εἰς λίθος ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν καλῶς ἐργασμένοι χρησιμεύουν ὡς τοῖχοι καὶ ὡς στέγη, ἐνοῦμενοι ἀνωθεν ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ. Δύο τοιοῦτοι τάφοι, ὁμοίως ἐκτισμένοι, συνέχονται. Εἰς αὐτοὺς εὐρέθησαν μικρὰ καὶ μεγάλα ἀγάλματα λίθινα καὶ πήλινα καὶ μικρὰ τινὰ ἀντικειμένα χρυσᾶ καὶ ὀρειχάλκινα. Κάτωθεν τοῦ μέρους τούτου, εἰς μέρος, ὅπερ ὁ γηραιὸς χ' Χρηστοφῆς ἐκ Περσῶν ὑπέδειξεν, εἰπὼν ὅτι ἐκεῖ εὐρέθη ἄλλοτε μπουρντζίνον μέγαλον ἀγάλμα, τὸ ὅποῖον κατασυνέτριψαν οἱ χωρικοὶ καὶ ἐλαμᾶν κωδωνίσκους τῶν προβάτων, ἐξεχώσθη λίθινος λέων πελωρίου μεγέθους, δν κατὰ παραχώρησιν τοῦ κ. Ριχτερ προῦκτετο νὰ λάβωσιν οἱ κάτοικοι

τῶν Περσῶν διὰ νὰ στήσωσι παρὰ τὴν θύραν τοῦ Παρθεναιωγείου τῶν, ἀλλ' ὁ ποταμὸς καταβάς, τὸν κατέχρωσε πάλιν διὰ τῆς ἐπισωρευθείσης ἰλύος, τὴν ὁποίαν σκοπεύουν ἤδη νὰ σηκώσωσι.

Τὰ διάφορα ἀρχαῖα τίθενται εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Ἀγ. Ἡρακλειδίου καὶ ἐκεῖ τὰ ἐπισκέπτονται, ὡς καὶ τοὺς τάφους πολλοὶ ξένοι. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων κατὰ συμφωνίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Μοναστήριον Ἀγ. Ἡρακλειδίου, μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἀνασκαφὴν κ. Ριχτερ, λαμβάνει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τὸ τρίτον, τὸ Μουσεῖον Λευκωσίας τὸ ἕτερον τρίτον καὶ τὸ ἄλλο πεμπεται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βερολίνου.

Ἡ «Ὀμοιοσία» Διαξυλοποιεῖται εἰς τὴν διαφόρῳ τῆς ἀποκατεῖ παραδοξολογίας ὅσα ἡ «Σάλλησις» ἐγγράφοντα τῶν ἐπικριτῶν τῶν πράξεων τῆς πρεσβείας, ἀφορμὴν λαβούσα ἐκ τῆς κατὰ τῶν δύο μελῶν ἐπικριτικῆς τοῦ φύλου ἐκείνου ὅτι παρουσιάσθησαν καὶ παρεστήσαν εἰς τὸν Κύπριον Τοῦρκον ὑποστῆν τὴν θέσιν τῆς νήσου. Ἡ «Ὀμοιοσία» ἡ αἴτις δικαίον ἐάν πράγματι τὸ διμῆδες ἀπόστασιν τῆς πρεσβείας, παρουσιασθῆν πρὸς τὸν Τοῦρκον ὕπουρῶν ἀπεκατεῖσθη τὴν προστασίαν τοῦ κατὰ τῆς κωδοποιήσεως τῶν «Ἀγγλῶν» ὡς διατείνεται. Ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῶμεν ὡς πράγματι παραδοξολογοῦντες, διότι τὰ δύο τῆς πρεσβείας μελῆ δὲν ἐζήτησαν τὴν προστασίαν τοῦ Τοῦρκου κατὰ τῆς διοικητικῆς ὡς τῶν «Ἀγγλῶν», ἀλλ' ἀπλῶς παρεπονθήσαν εἰς τὸν Κύπριον ὕπουρῶν Κημιλ πασᾶν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἄλλοτε δικαίτην τῆς νήσου καὶ καταστροφέα τῆς ἀκριβῆς Σαῖτ πασᾶν, οὗς ἐπεσεφῆσαν, κατὰ τῆς δεσινῆς θέσεως, εἰς ἣν περιήγαγε τὴν νῆσον ἢ μετὰ τῆς Πύλης σύμβασιν, βολιδοσκοπήσαντες κυρίως τὰς πρὸς μετατροπὴν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου διαθέσεις τῶν. Ἐὰν τοῦτο θεωρῆται πράξις ἀξιοκατάκριτος, ὦ! τότε θὰ ὁμολογήσῃ βεβαίως μετ' ἡμῶν ἡ φίλη τῆς «Ὀμοιοσίας» σύνταξις, ὅτι ὀλίγη μόνον λογικὴ χρειάζεται διὰ νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἡ λογικὴ εἶνε πρᾶγμα ἀχρηστον πλέον.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἀρκετὰ βροχαὶ ἐγένον καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς νήσου μερῆ καὶ εἰς τὴν Μεσαορίαν.

Ἀπὸ χθὲς ἤρξατο τοποθετούμενος καὶ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἀποβάθρας φορτωτῆρ. Λέγεται ὅτι καὶ θὰ προστεθῇ κατὰ τὸ διπλάσιον ἢ ἀποβάθρα καὶ εἶνε ἀληθῶς ἀναγκαῖον τούτο.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην περὶ τὴν 7 ὥραν καὶ 15 λεπτά μ. μ. ἠσθάνθημεν ἐλαφρὰν δάνητιν σεισμοῦ.

Ο κ. Γούλιος Μόρμωρτ, ταμίας και γραμματέως εν Κερυνεία, ανεχώρησε διά του τελευταίου Αυστριακού δια Κόβερν επ' άδεια τριμήνου απουσίας.

Πστοποιούντες υπαλληλοι διωρίσθησαν προς τοις άλλοις και οι εξής: Εν Λευκωσία, ο Κλεομένης Εύθυμιάδης και Εφραίμ Οικονομίδης. Εν Λάρνακι ο Γεώργιος Κραμβής. Εν Λερνισσῶ ο Μιχαήλ Εύθύβουλος. Εν Αμμοχώστῳ ο Εύαγγέλιος Λοΐζου. Εν Πάφῳ ο γ' Κυριακός Μιτζήγγας και εν Κερυνεία ο Κώνστας Ν. γ' Παρασκευῶ.

Χωρικός τις πρόχθες ήτοιμάζετο να λιθοβολητη τα παράθυρα ανωγειου τινος οικίας, διότι εἶπε διεβῆναι, ἔρυσαν ανωθεν του νερά. Πολυμι υπαρέτριαι ἔρυσαι την βάρβαρον και ανήμιον ταύτην πράξιν ως διαπλέδαται και απορία, ἄξιον πως δὲν διασθένονται ὑπο τῶν κλιῶν τῶν. Ουδέποτε και ἐν ὑδαρῶ περιπτώσει εἶνε αναγκαία ἡ ἀπό τῶν ἐξωτῶν ἡ ἀπό τῶν παραθύρων τῶν οικιῶν οὗτις ὑδάτος εἰς τὰς οδοὺς, ὅταντι δὲ γίνεται τοῦτο, γίνεται χάριν διακλιδῶν, ἀλλὰ τοῦτο προσδίδει ἔλλειψιν και αὐτῆς τῆς κοινοτάτης ανατροφῆς.

Την προσηλῆ Τοιτην ἐσπέρας πρόκειται να παρασταθῆ ἡ ἀστεία κωμωδία «Βιβουλωνία» ὑπὸ τῆν διευθυνσιν τοῦ κ. Γ. Β. Πετριδου διευθυντοῦ τοῦ αναμενομένου θιάτου «Σοφοκλῆς».

Την παρελθούσαν Κυριακῆν εν πυκνῶ συγγενικῶ και φιλικῶ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γωάννου Α. Αργοντιδου μετὰ τῆς εὔημενης δεσποσύνης Ἀβροκόμης Α. Αγγελουδῆ και τοῦ κ. Σοφοκλέους Κ. Ρούσου μετὰ τῆς εὔημενης δεσποσύνης Στυλιανῆς Η. Παπαδοπούλου. Η «Σάλπιγξ» εὐχεται αὐτοῖς πλείστα και εὐδαιμονα ἔτη.

ΚΥΘΡΑΙΑ.

Φίλε συντάκτη

Ἔβιστε με γράψετε ἕνα Σῆς ἀγγέλλω νέα τῆς ὠραίας Κυθραίας, ἀλλὰ, φίλιτάτε μοι, ἀ ἀπεφάτιζον να κάμω τοῦτο, τότε θα ἤμην ἡγαγκαμένος καθ' ἐκάτην να γράρω, διότι καθ' ἐκάτην σκεδὸν ἔχομεν νέα, και νέα οὐχὶ εὐάρετα, ἀλλὰ πάντοτε σκεδὸν δυτάρετα, διότι ταῦτα ὑπάρχονται εἰς τὰς σήλας τῆς κλοπῆς, τῆς βιαιοπραγίας, τῆς φιλονικίας, τῆς κατατομῆς δένδρων και ἐν γένει τῆς ἀδικίας εἰς τοσούτον δὲ ἔρθασαν ἡ ἔξαρχειῶσις και κλίσις τινῶν εἰς τὸ ἀδικεῖν, ὡς και πῦρ να θέτωσιν εἰς οικίας πρὸς ἐμπρησμόν, ὡς τοῦτο ἔλαμν. τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακῆν θέσαντες πῦρ εἰς τὴν οικίαν τοῦ Στυλλῆ Κούζουρου. Ἀλλὰ, δὲν μοι λέγετε ποτε ἡ Κυβέρνησις θα θέσῃ τὴν ἀνομίαν τῆς εἰς τὰ δημοσιευθέντα χωρία πρὸς κατατολὴν τῆς ἀδικίας; Δὲν ἐννοεῖ ἀράγε ὅτι ἡ ἀδιαφορία και ἀδράνειά τῆς ἐμψυχώνει και κρατῶναι τὴν τόλμην τῶν ἐχόντων κλίσιν εἰς τὸ ἀδικεῖν;

Ἡμεῖς, φίλιτάτε μοι, εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κρά-

τος τῶν φαλοδῶν δὲν δυνάμεθα να ἀντηθῶμεν εἰς αὐτοὺς ἀπικτητῶν, διότι ἀμέτῳς θέλομεν δυνάμεθα τὴν ἐκδικησὴν τῶν ζῶμεν ὑπὸ Κυβέρνησιν πεπολιτισμένην και καταδυναστεύμεθα ἀνομιαν ὑπὸ τῶν ὀδίκων. Πότε, ποτε θα ἔλθῃ ἡ ἀνομία, ὅπως τὴν πέρμα εἰς τὰ δεινά μας; ἀλλήμονον! ποῖος θα ἐνοήσῃ τὴν θέσιν τοῦ χωρικοῦ να τῆν συμπαθήσῃ και να ἔλθῃ ἀρωγῆς τοῦ, ἀρῶ αὐτὸς εἶτος δὲν δύναται να φανερώσῃ τὸν ἐχθρὸν του; δὲν δύναται, διότι ὁ ἐχθρὸς του εἶναι μυριόμματος ὡς Ἄρχος, πῶλυκέφαλος ὡς Ἰόρα, και ἂν τῷ κοπῆ μία κεφαλῆ εὐθὺς θα τῷ φτυρώσῃ δύο.

Ἐγὼν λοιπόν, φίλιτάτε, να ἀναγγέλλω καθ' ἐκάτην δυτάρετα, νομίζεις, ὅτι δύναμαι να συντελέσω πρὸς βελτίωσιν τῆς τὸν κατήρορον τῆς διαφθορῆς λαβούτης κοινωνίας; βεβαίως ἔχει δια τοῦτο λοιπόν δὲν σοι γράρω τὰ καθ' ἐκάτην πρατόμενα πρὸς ἡμῖν ἀδικήματα.

Σ. Σ. Αναγκαστικῆ ὡς ὀφθαλμοπτικῆ ἡ σφαλῆστασις τῶν τοιοῦτων πράξεων, ἡ προκαλούσα πάντοτε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Αὐποθέμεθα δὲ τῆ ἀληθεία κληθόντες τοιαῦτα περὶ τῶν ἄλλοις ἔργων Κυθραϊκῶν.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 37 ἀρ. τῆς 1 Νοεμβρ. 1889.

Ἡ ἐστὴ τῶν Συλλόγων τῆς «Ἀναπλάσεως». — Ὁ λόγος τῆς ἐστῆς ὑπὸ Φιλίππου Παπαδοπούλου. — Το περὶ Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ζήτημα ὑπὸ Ἀλ. Ρ. Ραγκαζῆ. — Ποίημα Καλοῦρος Περρῆ. — Το Ζ. ἄρθρον τοῦ κ. Σακίτσου. — Παιδαγωγικὸν ὑπὸ Στ. Β. — Ἀθήνηαι. — Εὐθεῖς και σκολοὶ ὑπὸ Μ. Γαλιῶ. — Αἱ Γραφαὶ Το Α' κεφάλαιον ἐκ τῆς τοῦ Ἰακώβου ἐπιστολῆς. Το σπουδαῖον ἔργον, ποίημα ὑπὸ Κ. Δικλειῆ. — Ἡ ἐν Κρήνῃ ἀδελφότης «Ἀθηνᾶ». — Ἱστορικὴ τῆς γυναικῆς. — Δορεὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου. — Γνωστοποιήσεις. — Ἀλληλογραφία.

Ἡ «Ἀναπλάσις» κατέστη ἀπαραίτητον ἐντὸς ἑξήμηνας πάντοτε Ἑλληνικῆς οἰκογενείας εἰς τε τὸ εἰσωτερικὸν και τὸ ἐξωτερικόν. Εἶνε ἔξοχον ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν ἠθικοθηρησκευτικὸν σύγγραμμα ἄξιον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Πανελληνίου. Ἀντιπροσωπεῖον τὸν ἀρχαῖον και ὁμιονόμοτον Συλλόγον συγγράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Πραγματεύεται θέματα φιλοσοφικῶ, ἠθικοθηρητικῶ, ἠθικῶ, κοινωνικῶ, ἐνδιαφέροντα πάντα ἀθροῖον.

Ἡ «Ἀναπλάσις» μάχεται ὑπὲρ τῶν αἰώνιων χριστιανικῶν ἀληθειῶν καταδεικνύουσα μετὰ δυνάμειος ἀκαταμάχητον ἐπὶ ἐπιστήμῃ ἀληθείας και ἀληθῆς ἠθικῆς δὲν διαμάχονται, ἀλλ' ἁρμονικῶς συμβιβάζουσαι συντελοῦσι μετὰ τῶν τέχνων εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν και πρόδον τῶν κοινωνιῶν.

Σώματα του πρώτου και δευτέρου ἔτους πέμπονται ἐλευθερὰ τυχροδρῶνικῶν τελῶν εἰς μὲν τοὺς δυνὰς ἡ γινόμενουσιν συνδρομητῆς, ἀρῶ προπληρωσῶν διὰ μὲν τὸ τοῦ πρώτου ἔτους σῶμα δραχμῆς πέντε, διὰ δὲ τὸ τοῦ δευτέρου ἔπτα, ὑπολογισμένως εἰς χρυσὰ φράγκα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῶ, εἰς δὲ τοὺς μὴ συνδρομητῆς πέμπεται ἀντὶ 10 δρ. ἡ χρ. φρ. προπληρωσῶν ἕκαστον σῶμα.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Ὀργανον τῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, κτηματιῶν, καλλιεργητῶν και κτηνοτρόφων ὑπὸ Η. Γ. Γενναδίου.

Περιεχόμενα τοῦ 11 φυλλαδίου τοῦ Νοεμβρίου:

Περὶ τῆς ἀποπληξίης τῆς ἀμπέλου. — Καλλιεργεῖα τῶν πρώτων λαχανικῶν ἐν Σύρῳ. — Μετᾶγγις ἐκ τῆς καθῆς και πίσις τῶν στεφαινῶν. — Περὶ τῆς μὴ πατήσεως τῶν σταφυλῶν. — Ἐιδικὴ ἔσλογοποιία. — Το αἶθραμα τῆς τέχνης πρὸς τὸ κῶν. — Περὶ τῆς καλλιεργεῖας τῶν γεωργικῶν. — Διόφορα. — Εμπορικῶ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—οβ—:—

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Καλιῶνας» λόγον ποιημένην περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πρὸς μονάρχας συνακτησῶν τοῦ Ἀυτοκράτορος Γουλιέλμου παρατηρεῖ τάδε: Ἡ προσωπικὴ πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Γουλιέλμον και τὸν Βίσιμαρ συνέντευξις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἐπεισεν αὐτὸν να εἰπῃ «προσεκτη-

σῆμην παντελῆ καθήκοντα» ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς. Ὁ αὐτὸς και ἡ Α. Γ. Μ. ὁ Σουλτάνος μετὰ τὰς πρὸς τὸν Ἀυτοκράτορα Γουλιέλμον συνεντεύξεις και μετὰ κατα τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀδελφῆς παραστάσεως ἔκτερας τὴν πεποθῆναι ὅτι ἡ Γερμανία ἀείποτε ἐπέδειξε σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρέοντα δίκαια τῆς Γ. Πόλης, οὐδὲ ἠθέλησε ποτε τὸ ἀσπίσῃ τῆ Τουρκία ἄλλην ἢ τὴν ὑπ' αὐτῆς ταύτης ὡς εἰστοχον θεωρηθεῖσαν πολιτικῶν ἀπέναντι τῶν μεγάλων διεθνῶν ζητημάτων.

Ὁ δὲ Ἀδελφὸς «Ταχυδρομος» πάσας τὰς διασπλιζόμενας συμβάσεις μετὰ Βίσιμαρ και Καλιῶν περὶ τῆς ἐν Βουλγαρία ἀστρικῆς πολιτικῆς θεωρεῖ φαντασιώδεις. Ὁ αὐτὸς δὲν πιστεύομεν, λέγει, τὰ διαδιδόμενα περὶ τῶν ἀρροσῶν ἰδιαιτέρας τιμῆς συμβάσεις ὅτι δὲν πιστεύομεν ὅτι τὰς πρὸς τὴν ρωσικῆν πολιτικῆν ἀρρομένης παραχωρήσεις. Ἡ πολιτικὴ αὐτῆ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπηνήθη τὴν πρόθεσιν περὶ τῆς διὰ τῶν ὀπλων ἐνεργείας ἐν Βουλγαρία, αἱ δὲ δηλώσεις αὐταὶ εἰσιν ἀξιοπίστοι, διότι τὸ γενικὸν ἐπιτελεστον τῆς Ρωσίας φανερεῖται ἐν ἐκέναντία περιπτώσει μέρος τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ να ἀπεμνοῦτο. Ὡστε ὡς πρὸς τὴν διὰ βίας ἐν Βουλγαρία ἐνεργεῖαν ἰπάρχει ἀσφάλεια ἐπὶ ὅσον αἱ δυνάμεις τῆς Ρωσίας διεσθένονται πρὸς ἄλλα μέρη. Ἐν Βουλγαρία ἡ Ρωσία ἐπιτίθει να ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς παρακωλύουσα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἠρεμίας πρὸς ἐξώθησιν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς ἀπερισκεψίας. Το «ἄνδρῶν», εἰς ὅπερ ὡς λέγεται ὑπεχρεώθη ἡ Αὐστρία ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Φερδινάνδου ὅτι δυνατὸν εἶναι ὅτι συμβάλλεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ἀρμονία».

Ρωσικὰ δυχρόματα.

Ἐ Πετροπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἐν τοῖς στρατιωτικῶς μέτροις, αἵτινα λαμβάνει ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις, καταλέγεται ἡ ἀξησης τῶν ἀρμυκικῶν μέσων τῶν ὠχυρωμένων λιμένων ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου, εἴθα θα σταλῆ παραπληρωματικῶν ἐλικῶν πυροβολικοῦ.

Ἡ χολέρα ἀπειλεῖ τὴν Ρωσίαν.

Ἀνασάρατοι εἶναι αἱ χθεσιναὶ ἐπίσημοι εἰδήσεις περὶ τῆς χολέρας, ἥτις ἐλαττωμένη ἐν Μεσοποταμίᾳ ἐκαπλοῦται ἀκατάσχετος πρὸς βορρᾶν. Ἦδη πλείστα κρούσματα ἐγένοντο ἐν Ἐβρᾶ, Βαβυλωνίᾳ και Μουσούλη. Ἡ χολέρα προσεγγίζουσα εἰς τὰ ρωσικὰ μέρη, ἐνέσπειρε φόβον πανταχοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἐλαβεν ἀμέσως μέτρα σύντονα ἐπιβαλοῦσα καθαρίν εἰς πάσας ἐκείθεν προκλήσεις και ἐπισχύσανα τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς. Το κακὸν ἐν Περσία ἐπιτείνεται. Ἐν Μεσοποταμίᾳ μόνον μέχρι τῆς 30 παρελθόντος μηνὸς τὰ θύματα ἀνήλθον εἰς 7,056.

Ὁ καιρὸς.

Ἡ «Κωνσταντινουπόλις» γράφει: Ἐπὶ δώδεκα ἡδη ἡμέρας βρέχει ἀδιαλείπτως νυκτὸς και ἡμέρας, κατὰ σπάνια δὲ και βραχέα διαλείμματα ἀκτίγγει τοῦ ἡλίου διασχίζουσαι τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς πύκνα νέφη φωτίζουν τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἡ ὑγρασία εἶναι ἀνυπόφορος και ἐπικίνδυνος ἐννοῦσα τὴν ἀνάπτυξιν παντοίων νόσων, αἱ δὲ εἶδη ἐγένοντο πολλαχῶς ἀδιάβατοι ἐκ τοῦ οὐσσωρευθέντος πηλοῦ και βορβοροῦ.

Ἐν τῇ Γ. Πόλῃ.

Προχθῆς μεταβάτες εἰς τὴν Γ. Πόλιν συνδισκέφθησαν μετὰ τῆς Α. Γ. τοῦ Μ. Βεζύρου περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἡ Α. Γ. ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κρά-

τους Αγγλῶν παύσε καὶ οἱ Α. Α. Ε. Ε. ἔ-
παινετοὶ τῶν ἐξωτερικῶν Σαίε παύσε, ἡ τῆς
δικαιοσύνης Διόδοτε παύσε καὶ τῆς δημο-
σίας ἐκπαιδευτικῆς Μονῆς παύσε.

Χθὲς ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας κ.
Μηδὲς μεταβῆε εἰς τὴν Τ. Πόλιν ἔσχε συν-
εντευξὴν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

—Τηλεγράφημα τοῦ «Πρακτορίου Κωνσταν-
τινῆς» ἀγγέλλει ὅτι οἱ ἐν Βιέννη καὶ Βε-
ρολίῳ διαφύεδοι τὴν φήμην ὅτι ἡ Αὐ-
στρία ὑπεχρέωθη ὑπὸ τῆς Γερμανίας χεῖρα
τῆς Ρωσσίας νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐν
Βουλγαρίᾳ κατάστασιν. Ομοίαν ἰδίαν ἀνα-
πέσει ὁ «Παύλος Αὐτὸς» ζήτησε παρ'
ἀρμοδίων, ὡς λέγει, πληροφορίας.

Βελιγράδιον 7.—Κατὰ τὴν τελευταίαν δι-
αμοσίην τοῦ Βασιλέως Μιλάνου ἀναφορα-
γῆθη συμβάσεις διακανονίζουσαι τὰς μεταξὺ
τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μελλούσας σχέσεις. Αἱ συνεντεύξεις
δὲν θὰ γίνωνται εἰμὴ τῆ συγκαταθέσει τοῦ
Βασιλέως Μιλάνου, ὅστις θὰ ἐρωτᾶται ἐκά-
στοτε διὰ μέσον τῆς Ἀρτιβασιλείας.

Βερολίον 7.—Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τοῦ
Σταύρου» ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις πιεστικῶ-
σάει νόμιον ἀπαγορεύοντα τὴν ἐν ταῖς ἐπαρ-
χίαις τῆς Βαλτικῆς διαμοσίην τῶν Γερμα-
νῶν ἀπο τοῦ ἔτους 1892.

Λονδίον 7.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρα-
τιωτικῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀρει-
σῶν τῆς Μεσσηνίας καὶ τὴν ἰδρυσιν σταθμοῦ
ταχυδρόμων αὐτόθι.

Αἱ ἐφημερίδες φοβονται ὅτι ἡ Βρασιλία
εἰσαχθεὶς εἰς περίοδον ταραχῶν. Ὁ «Φρέ-
νος» φησὶ ὅτι τὸ Κράτος θὰ διαμελισθῇ
εἰς πολλὰ αὐτόνομα Κράτη, ἡ ἰδρυσις τῶν
διοτίων πιθανῶς θὰ ἐπαρᾶρξῃ ἐν ἰσχύϊ τῆς
δουλείας.

Λονδίον 7.—Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῆς Βραζι-
λίας μετὰ τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ὁ τέως
Πρωθυπουργὸς ἐξωρίσθησαν. Ἀνεχώρησαν
δὲ ἤδη εἰς Εὐρώπην. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
ἐπικρατεῖ ἡσυχία πᾶσαι δὲ ἀπεδέχθησαν
τὴν Δημοκρατίαν πλὴν τῆς Βαχίας.

Ρίον-Γανέρον 7.—Ἡ προσωρινὴ Κυβέρ-
νησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ τηρήσῃ εὐστάθως
τὴν τάξιν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰ-
κονομικῶν ἐβεβαίωσε ὅτι ἡ νέα Κυβέρ-
νησις θὰ σεβασθῇ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς προ-
κατόχου αὐτῆς ἀναληθθείσας ὑποχρεώσεις.

Λονδίον 8.—Ὁ Πρίγκηψ καὶ ἡ Πριγκί-
πισσα τῆς Οὐαλλίας ἐπέστρεψαν εἰς Λον-
δίον.

Κάιρον 8.—Ὁ προπολοιομὸς τῆς Αἰ-
γύπτου δείκνυει περίσπυρον ἐκ λιγῶν 150,
000 μετὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων κατὰ
λίρας 100,000.

Βαρκελώνη 8.—Μετὰ τὴν χθεσινὴν πα-
ράστασιν τὸ θέατρον κατέρρευσε. Οὐδὲν
θῆμα.

Λισβῶνα 15.—Ἐπανάστασις ἐξεργώρη ἐν
Βρασίλια ὑπὲρ δημοκρατίας. Ὁ στρατὸς ὑ-
πεστήριξε τὴν ἐκανάστασιν.

Ἀθήναι 15.—Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε πρότα-
σιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ
τὴν στήσιν του ἐν τῷ Κρητικῷ ζήτηματι.

Κωνσταντινῆς 15.—Ἡ Τουρκία θάγησῃ ἐν
Κρήτῃ ἐν μόνον σώμα στρατοῦ, ἵνα προ-
λημβάνῃ ἐπανάληψιν νέων ταραχῶν.

Λισβῶνα 15.—Ἡ Βασίλισσα ἔτεκεν ἀσθ-
ως ἄρρεν.

Λισβῶνα 16.—Ἡ φρουρὰ τοῦ Ρίου Ἰανέ-
ρου, ὀδηγομένη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φον-
ζέκα, ὅστις εἶχε τελευταίως τιμωρηθῆ δι' ἀ-
πειθειαν, ἐπανέστη. Οἱ στρατιῶται ἐπυροβό-
λησαν καὶ σπουδαίως ἐπλήρωσαν τὸν ἐπὶ
τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν. Ὁ Φονζέκα συν-
έλαβε τὸν πρωθυπουργόν καὶ ἐκήρυξε τὴν
κατάλυσιν τῆς μοναρχίας. Ὑπεσχέθη νὰ τη-

ρήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ περιορισθῇ τὸν αὐ-
τοκράτορα μετὰ τοῦ μεγαλειότου πριγκιπῶν.

Ρίον-Γανέρον 16.—Ὁ κ. Βιδύρη, ὑπουργὸς
τῶν ναυτικῶν, ἐφρονεθῆ ὑπὸ τριῶν ἐ-
παναστατῶν στρατιωτῶν.

Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἔδωκαν τὴν παραί-
τησιν των.

Βουκουρεστίον 16.—Ὁ κ. Καταρίδης ἔδω-
κε τὴν παραίτησιν του. Ὁ βασιλεὺς ἐντεί-
λατο τῷ κ. Μαυρὸ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον.

Πάρισιον 16.—Ἡ βουλὴ ἐψηφίσθη τὸ δ-
μοτικὸν αὐτῆς γραφεῖον. Ὁ κ. Φλοκέ ἐξελέ-
γη Πρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. δὲ Μάχν, Λεβελ-
ε, Καζιμὲρ Περτιέρ καὶ Πεντρέλ, ἀντιπρό-
εδροι.

Βελιγράδιον 16.—Συμβιβασμὸς ἐπῆλθε
μεταξὺ Μιλάνου καὶ Ναβατίας, ἐπιτρέπων
αὐτῇ νὰ βλέπῃ τὸν ντόν της διὰ τῆς ἐβδο-
μάδος. Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως δὲν
θὰ καταστήθῃ δευτεῶν νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν
βουλὴν. Ὁ Γαλασιὴν καὶ ὁ Πιρότσάνιτε
συνδιαλλαχεντες μέλλουσι νὰ ἐπιχειρήσω-
σι πολιτικὴν ἐκστρατείαν.

—Κατὰ τὴν «Ἀνατολίαν» τῆς Ἀνατο-
λῆς ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς
τὴν Σκουπτιάναν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆ
βῆσει τοῦ ὁποίου ἐξασφαλιζέται τῷ βασι-
λεὶ Μιλάνῳ ἔτησίως καὶ διὰ βίου ἐπιχο-
ρήγησις 300,000 γράγκων.

Ρίον-Γανέρον 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ
οικογένειά του ἀναχωροῦσι σήμερον εἰς τὴν
Εὐρώπην.

Λισβῶνα 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ Δὸν Πέτρος
τῆς Βρασιλίας καὶ ἡ οικογένειά του ἐ-
κρατήθησαν αἰχμάλωτοι ἐν τῷ παλατίῳ καὶ
ἐπληροφορήθησαν περὶ τῆς καθιερωσῆς των,
ἀλλ' ἡ ἐπιχορήγησις των θὰ ἐξακολουθήσῃ.
Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θὰ ὑπο-
χωρήσῃ εἰμὴ εἰς τὴν βίαν. Ἡ Α. Μ. ὠδηγή-
θη χθὲς ἐπὶ ἀτμοπλοίου, ἀναχωρήσας εἰς
Εὐρώπην μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Λονδίον 17.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας
ἀρίσκειτο.

Ἀποσπασμα ἀξιωματικῶν του μηχανικοῦ
ἀνεχώρησιν εἰς Μάλταν πρὸς ἐγκατάστασιν
σταθμοῦ ταχυδρόμων.

Ρίον-Γανέρον 18.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰ-
κονομικῶν διατηρεῖ πάντα τα συμβόλαια, τὰ
συναφθέντα ὑπὸ τῆς προκατοχου κυβερνήσε-
ως.

Πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι προσεχώρησαν εἰς τὴν
ἐπανάστασιν.

Ρώμη 20.—Ἡ Ἰταλία ἐδήλωσεν εἰς τὰς
δυνάμεις ὅτι ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τοῦ
μέρους τῆς παραλίας τῆς ἀνατολικῆς Ἀ-
φρικῆς, ὅπερ περιλαμβάνεται μετὰ τῶν
σταθμῶν, οἵτινες τῷ 1885 ἀνεγνωρίσθησαν
ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸν μονάρχην τῆς Ζαρ-
ζιβάρης.

Βιέννη 20.—Τὸ κοινοβούλιον συνεκλήθη
διὰ τὴν 3 τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου.

Βερολίον 29.—Ἡ ἐπὶ τοῦ προπολοιο-
μοῦ ἐπιτροπὴ ἐμνημαδὸν ἀπεδέξατο τὸ
περὶ σχηματισμοῦ δύο νέων στρατιωτικῶν
σωμάτων σχέδιον τῆς κυβερνήσεως.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Πλάτων θεασάμενός ποτε Διογένην λάχανα πλύνοντα,
προσελθὼν ἤσυχῃ εἶπεν αὐτῷ. Εἰ Διονύσιον ἐθεράπευες, οὐκ
ἂν λάχανα ἐπλυνες. Τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι ὁμοίως ἤσυχῃ.
Καὶ σὺ εἰ λάχανα ἐπλυνες, οὐκ ἂν Διονύσιον ἐθεράπευες.

Ἀνατολικὸν λόγιον:
Μὲ τρία πράγματα δὲν πρέπει τις νὰ παύῃ.
Μὲ τὸ πῦρ, μὲ τὴν ἐχιδναν καὶ μὲ τὴν γυναῖκα.
Μὲ τὸ πῦρ, διότι δύναται νὰ τὸν καύσῃ.
Μὲ τὴν ἐχιδναν, διότι δύναται νὰ τὸν δακτύσῃ.
Μὲ τὴν γυναῖκα, διότι δύναται νὰ τὸν ἀγαπήσῃ.

Λύσις τοῦ 7 προβλήματος
Τὸ ἐμβαδὸν εἶχε 13 πόδας μῆκος καὶ 8 πλάτος.
Λύσις τοῦ 9 προβλήματος
Μετὰ 42 ὥρας θὰ φθάσῃ ὁ πρῶτος ταχυδρόμος τὸν δευ-
τερον.

Αὐτὴ ἀρρετῆρον ὁ κ. Κ. Σκουρὴλ ἐκ Κύβρου.
Λύσις τοῦ 9 προβλήματος.
Μετὰ 85 ὥρας θὰ μελῆν ἡ αὐτὴ ποσότης ὕδατος (40
λίτραι) εἰς ὅλας τὰς δεξιαμνίας.

Αὐτῆρες οἱ κ. Ν. Γ. Μελιχίδης καὶ Κωνστ. Ι. Λιμαντιῆς.
Λύσις τοῦ 12 προβλήματος Σάλπιγγος αἶψ.
Αὐτῆρες οἱ κ. κ. Εὐγ. Ν. Ζήλωνος, Ν. Κέρταλης, ἡ δε-
σποινῆς Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου, Κωνστ. Θ. Σχίζα, Ἰω-
άννης Ἐρωτοκρίτου, Ἀλέξανδρος Παντελῆ, Π. Μιχαηλίδ-
ης καὶ Κωνστ. Ι. Λιμαντιῆς. Ἐκ Ἀθηνῶν οἱ κ. Εὐαγ.
Χατζηπέλου, Κωνστ. Γ. Νικολαΐδης, Ἰάκωβος Ν. Δημη-
τρίου, Κρήστος Θεοφράδης, καὶ Ἀντώνιος Πλάι.

ΑΙΝΙΓΜΑ 13ον.
Πῆε γυνὴν με κάποιαι χωρίε νὰ με γνωρίξῃ
διότι ἐντός τοῦ κράτους μου ἦμος δὲν φασίξῃ.
Ἐθῆς, πλὴν μεταβάλλουσι εἰς φεγγαρόδον σῶμα
Ἐν ἀπο τὸ σῶμα μου κίψης μικρὸν τί κορμῖ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρατικὴ παλαιὰ	ἔλλείπειν
νέα καλὰ	120—130
δευτέρης ποιότη	80—100
» ἔμισθῆναι	50—70
ρχικὴ σῶμα 19 βιβ. ἡ βλ. παρ.	50—52
σταφίδες ἔχρησθ	44—45
σταφίδες βλασταί	34—36
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
οἶτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθὴ	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88
τὸ χλιαρικὸν κινεζικόν.	

ΕΙΔΟΘΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἐσθήρ Ἡλία Πατσιφικου, πωλεῖ διὰ
πλειοδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς ἣν ἐγένετο ἐ-
σχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας σώζεται, ἐν δω-
μάτιον καινούργιες πετρόκτιστον, καὶ με ταρατσαν
με δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν
κατάστασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λι-
θίνη κλιμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀξέγαθον, ὡς καὶ
τρεῖς τοῖχοι σώσι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἐχει περιδῶ-
λιον περιτοιγισμένον, με διάφορα δένδρα, ἀβλαβῆ
καθ' ὅλοκληρίαν. Ἀντικρὸ τῆς μιᾶς τῶν δύο τῆς
οἰκίας θυρῶν πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς ἐταιρίας Α. Λαμ-
πῆ ἔχει καὶ γῆν ἀγοραστῆν ἐκ τῆς ἐταιρίας
ταύτης, ἐξ ἧς θ' ἀραιρεθοῦν μόνον 23 ποδάρια
καὶ 2 ὄντζαι διὰ δημόσιον δρόμον. Ἡ παράδοσις
γενήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889 (ἔ. ν.). Ἡ
τελευταία δεθεῖσα τιμὴ εἶνε λίραι 60. Ὁ ἐπιθυ-
μῶν πλειοτέρας πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκερθῇ
τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ἄς ζητήσῃ τὸν κ. Ἡλίαν Πα-
τσιφικου.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις με τὴν
Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ
τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον
Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι'
ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ
δέγωμαι ἀμὰ νὰ ἔτι καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν
χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας
ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτε-
λέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ
διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον τα-
χυδρομείου νὰ σέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐ-
κείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον
των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετ' ἡ-
σῆς προθυμίας καὶ ἀκριβείας.
Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ'
Χαραλάμπου ὁδὸς Βικτωρίας.
Λεμησῶ 1 Ἰουνίου 1889
Σταύρος Ματεΐδης.